

tekst

**JOANNA
JURECZKO-WILK**

redaktor wydania

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP skłania nas do myślenia o życiu, szczególnie tym najmniejszym. Dziś piszemy o duchowej adopcji dziecka poczętego: o tym, jak i gdzie można ją podjąć oraz dlaczego warto to zrobić. Piszemy też o „Oknie życia”, które powstaje w centrum Warszawy. Będzie czekało na niemowlęta, których matki z różnych względów nie mogą przyjąć. W „Oknie życia” dzieci otrzymają swoją szansę.

krótko

Film o kard. Kominku

10 GRUDNIA O GODZ. 17.30

w Reducie Banku Polskim (ul. Bielańska 10) odbędzie się **premiera filmu „Kapłan pojednania” o kard. Bolesławie Kominku**, ukazującego najważniejsze etapy życia metropolity wrocławskiego. Po projekcji odbędzie się dyskusja, zorganizowana we współpracy z Laboratorium „Więzi”. Wezmą w niej udział: kard. Henryk Gulbino-wicz, bp Josef Homeyer z Niemiec, prof. Jan Żaryn z IPN, dr Kazimierz M. Ujazdowski, przewodniczący Rady Programowej Ośrodka „Pamięć i Przyszłość” oraz dr Piotr Cywiński, prezes warszawskiego KIK.

„Uliczna” ewangelizacja

Gdzie szukać katolików?

JAKUB SZYMCHULIK

Lusy przyjechała na ewangelizację z Międzynarodowej Szkoły Ewangelizacji z Rzymu

Pierwsza w Polsce ewangelizacja na ulicach, w szkołach, na bazarach trwa na Ochocie. Jeśli tydzień ewangelizacyjny przyniesie dobre efekty, w planach są kolejne.

Gdzie można spotkać katolików? To pytanie zadali sobie członkowie Wspólnoty Emmanuel, przygotowując tydzień ewangelizacyjny w parafii Opatrzności Bożej na Ochocie.

– Katolików chcieliśmy szukać poza kościołem, bo na niedzielne Msze św. do parafii Opatrzności, jak również innych warszawskich

kościółów, przychodzi kilkanaście procent mieszkańców. Postanowiliśmy więc wyjść za kościelne mury i prowadzić ewangelizację w miejscach naszego codziennego życia – mówi Janusz Tarasiewicz ze Wspólnoty Emmanuel.

Od 29 listopada, przez tydzień, członkowie wspólnoty wraz z gośćmi z Międzynarodowej Szkoły Ewangelizacji z Rzymu oraz z członkami grup parafialnych prowadzą ewangelizację na ulicach Ochoty. Rozdają przechodniom ulotki, spotykają się z uczniami LO im. Kołłątaja i studentami Uniwersytetu Medycznego w ich miejscach nauki. Na specjalne spotkania zaprosili seniorów i matki z małymi dziećmi. Odwiedzili szpital, dom pomocy, urządzili „męski wieczór”, by porozmawiać o miejscu mężczyzny w Kościele. Dla gimnazjalistów był koncert hip-hopu, a dla młodzieży – panel o bioetyce. Każdego dnia

członkowie ewangelizacji pukali do drzwi mieszkańców Ochoty i proponowali rozmowę o wierze.

– Takie spotkania jak „Sydney w Warszawie” pokazały nam, że „uliczna” ewangelizacja się sprawdza. Ludzie czasami chcieliby w parafii ze sobą pobyć, niekoniecznie od razu włączając się w jakieś grupy czy ruchy. Są też tacy, którzy nie wiedzą, wstydzą się do swoich parafii wrócić albo są spoza Warszawy i w tym mieście czują się obco. Trzeba im pomóc wrócić do kościoła – mówi Tarasiewicz.

Ewangelizacja rozpoczęła się 29 listopada Mszą św., którą w ochockim kościele odprawił abp Kazimierz Nycz. Kończy się 5 grudnia adoracją w ciszy i wieczorem miłosierdzia. Ale jak zapowiada Wspólnota Emanuel, już planowane są podobne przedsięwzięcia w trzech innych parafiach Warszawy.

jjw

Początek w cerkwi

WIGILIJNE DZIEŁO POMOCY DZIECIOM. Koncertem w cerkwi św. Marii Magdaleny na warszawskiej Pradze 30 listopada zainaugurowano Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom. W ramach akcji świece katolickiej Caritas, Diakonii Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego i prawosławnego Eleos trafią na wigilijne stoły

Polaków, a pozyskane w ten sposób środki finansowe zostaną przeznaczone na pomoc charytatywną dla dzieci. XIV edycja Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom przebiega pod hasłem „Ogrzejmy dzieciństwo miłością”. Organizatorzy chcą w ten sposób zwrócić uwagę na dzieci, którym brakuje ciepła rodzinnego, szczególnie tzw. „eurosieroty”. Po raz dziewiąty akcja ma charakter ekumeniczny. Wraz z Caritas Polską biorą w niej udział Diakonia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego i Eleos Kościoła prawosławnego. Caritas Polska rozprowadzi w tym roku ponad 4 mln wigilijnych świec, Diakonia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego 15 tys., a Eleos Kościoła prawosławnego 14 tys. Kilkaset tysięcy świec dotrze także do Polaków mieszkających w Niemczech, Wielkiej Brytanii, Szwajcarii, Stanach Zjednoczonych, a także na Litwie, Białorusi i Ukrainie.

Jubileusz franciszkanek

WARSZAWA, LASKI. 1 grudnia przed 90 laty dla służby osobom niewidomym na ciełe i na duszy powstało Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża. Założyła je w 1918 r. niewidoma m. Elżbieta Róża Czacka, obecnie – kandydatka na ołtarze. Z okazji jubileuszu „sióstr z Lasek” metropolita warszawski abp Kazimierz Nycz przewodniczył 30 listopada uroczystej Mszy św. w kościele św. Marcina na Starym Mieście. Opieka nad niewidomymi na ciełe i duszy to główna część działalności sióstr z podwarszawskich Lasek, gdzie od 1922 r. posługują w tamtejszym Zakładzie dla Niewidomych m.in. jako wychowawczynie,

nauczycielki, katechetki oraz w działach gospodarczym i administracyjnym. Franciszkanek prowadzą też apostolstwo „niewidomych na duszy”, czyli ludzi dalekich od Boga wskutek niewiary lub grzechu, ogarniętych zwątpieniem lub załamanych różnymi doświadczeniami żywymi. W Laskach prowadzą dom rekolekcyjny oraz katechumenat dla ludzi dorosłych pragnących przyjąć chrzest w Kościele katolickim. Przy warszawskim klasztorze, który jest zarazem domem generalnym zgromadzenia, działa Biblioteka Wiedzy Religijnej oraz Ośrodek Ekumeniczny „Joannicum” im. Jana XXIII.

Z potrzeby twórców

WARSZAWA. Z okazji 30-lecia Duszpasterstwa Środowisk Twórczych w kościele św. Alberta Chmielowskiego i św. Andrzeja Ap., 28 listopada została odprawiona rocznicowa Msza św., a na Zamku Królewskim odbyło się okolicznościowe spotkanie. – Bez kultury, bez środowisk twórczych Kościoł

nie spełniłby Chrystusowego polecenia: „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody” – powiedział abp Kazimierz Nycz podczas spotkania z ludźmi kultury. DŚT swoje początki bierze z Tygodni Kultury Chrześcijańskiej, które organizowano w Warszawie od połowy lat 70.

A szopki rosną

Białańska szopka jest już tradycją. Czeka ją na nią nie tylko dzieci

BIELANY. 30 listopada otwarto białańską szopkę, a jej autor Józef Wilkoń uczył dzieci, jak wyrzeźbić figurki do szopki. Białańska szopka, z żywym osiołkiem Franciszkiem, stała się już elementem kultury i była pokazywana w Zachęcie. Z okazji tegorocznej inauguracji na wieży kościoła

adwentowe pieśni zaśpiewali Janusz i Kaja Prusinowscy. Ale to nie koniec atrakcji. 7 grudnia, po Mszy św. o godz. 12.00, do dzieci z nieba zjedzie po drabinie św. Mikołaj. Jak zapewnia proboszcz ks. Drozdowicz, Mikołaj będzie prawdziwy i rozda dzieciom słodkie prezenty.

„Droga” dziękuje

Każdy członek neokatechumenatu otrzyma nowy statut

WARSZAWA. 8 grudnia o godz. 19.00 w kościele Wszystkich Świętych w Warszawie abp Kazimierz Nycz odprawi Mszę św. dziękczynną dla Drogi Neokatechumenalnej, która dziękować będzie za zatwierdzenie jej statutu przez Stolicę Apostolską. Przyjęcie statutu w czerwcu tego roku zakończyło ponaddziesięcioletni proces, którego efektem jest uznanie Drogi jako „powszechnego dziedzictwa Kościoła”. Droga jest obecna w 5700 parafiach, w 107 krajach i liczy około 19 000 wspólnot. W Polsce istnieje około 1 000 wspólnot działających w ponad 350 parafiach. W metropolii warszawskiej Droga rozwija się w 60 parafiach i liczy ponad 200 wspólnot.

Sprostowanie

Informujemy, że w artykule „Szopki na podwórka” (nr 48 GN) błędnie podaliśmy adres mailowy organizatorów akcji I Biennale Szopek Warszawskich. Prawidłowy adres to kopinska@poczta.onet.eu. Za zaistniałą sytuację przepraszamy. **Redakcja.**

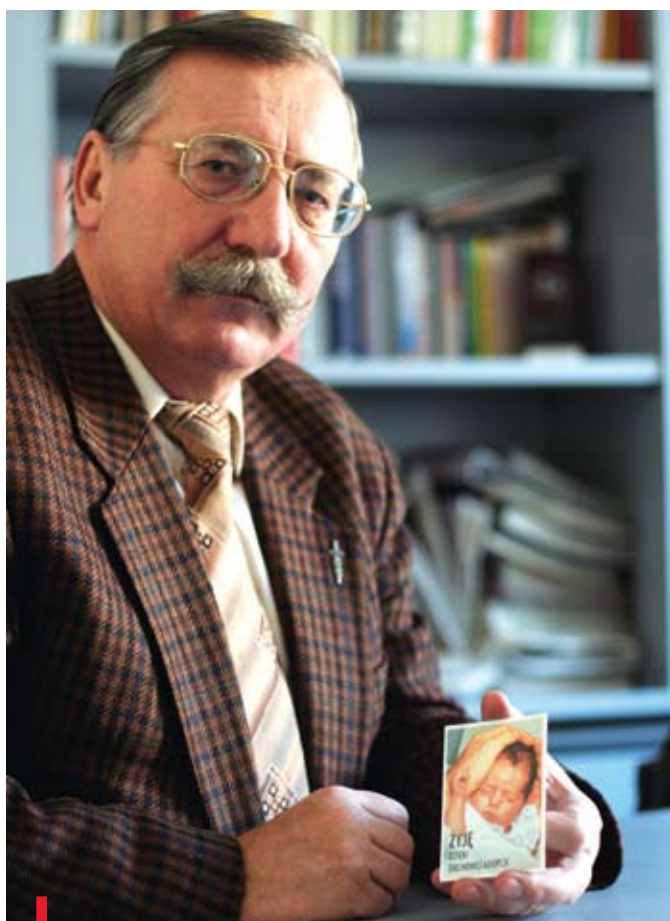
GOŚĆ WARSZAWSKI
warszawa@goscnielny.pl

ADRES REDAKCJI: 00-551 Warszawa,
ul. Mokotowska 43
TELEFON/FAXS 022 621 57 99, 022 629 02 67
REDAGUJĄ: Tomasz Gołąb – dyrektor,
ks. Tadeusz Bożeńko – asystent kościelny,
Joanna Jureczko-Wilk,
Agata Puścikowska

Tysiące dzieci zawdzięcza życie duchowej adopcji

Dzieci ratują modlitwą

Pół setki ludzi w kościele Świętego Ducha na Starym Mieście **znowu podejmie modlitwę za dzieci nienarodzone**. Wierzą, że Bóg ocali ich życie.

Jerzy Zieliński prowadzi dzieło Duchowej Adopcji od ponad 20 lat. Setki razy przekonał się o skuteczności tej modlitwy

Zaczęło się ponad 20 lat temu, kiedy pierwsza grupa osób, związanych z działającą przy kościele paulinów „Strażą Pokoleń”, złożyła po raz pierwszy publiczne zobowiązanie do modlitwy za dzieci nienarodzone. Każdy „adoptował” jedno, sprawę personalistów, płci czy miejsca zamieszkania malucha pozostawiając Bogu.

– Wiele razy przekonałem się, że nasze modlitwy są bardzo skuteczne – mówi z wiarą Jerzy Zieliński, współinicjator ruchu Duchowej Adopcji przy

kościół Ducha Świętego na Starym Mieście.

Jeszcze zanim podjął przeszczepioną na polski grunt ideę modlitwy za dzieci poczęte, wraz z innymi uczestnikami „Straży Pokoleń”, w połowie lat 80. dyżurował w warszawskich szpitalach, w których dokonywano aborcji. Do dziś spotyka ludzi, którzy mówią, że zawdzięczają mu życie.

Żaden z uczestników Duchowej Adopcji nie zna imienia dziecka, które ratuje modlitwą. Wypełnia tylko deklarację, w której

zobowiązuje się do codziennego odmawiania specjalnej modlitwy i jednej tajemnicy Różańca za zagrożone dzieci poczęte. Publicznie składa przyrzeczenie. Wielu składa przy okazji dodatkowe zobowiązanie do, na przykład, „nadprogramowych” praktyk religijnych. Łasuchy rezygnują z podjadania słodczy, ktoś kłótlivy obiecuje przez dziewięć miesięcy temperować swoje nastroje, spóźnialski – deklaruje solidność.

– Duchowa adopcja wpływa na życie osób, które ją podejmują. Skutecznie pomaga leczyć wewnętrzne zranienia wywołane grzechem aborcji, młodym pozwala kształtować charakter, walczyć z egoizmem, odkrywać radość odpowiedzialnego rodzicielstwa, uzdalnia do postrzegania miłości i płciowości oczyma Boga. Uczy systematyczności i obowiązkowości. Może stać się czynnikiem odrodzenia wspólnej modlitwy i miłości w rodzinie. Wskazane jest, aby przyrzeczenia były składane uroczystie w kościele, ale mogą być również składane prywatnie – stąd można w tę modlitwę włączyć osoby

chore, starsze i niepełnosprawne – podkreśla ks. Tadeusz Bożełko, duszpasterz rodzin archidiecezji warszawskiej.

Przez dwadzieścia lat takich przyrzeczeń, tylko u paulinów zostało złożonych kilka tysięcy. A przecież Duchowa Adopcja jest podejmowana także w innych parafiach Warszawy.

– U nas trwa już od kilku lat i co roku cieszy się większą sympatią wiernych. W tym roku towarzyszyć jej będzie wystawa nt. prenatalnego okresu życia, którą będziemy pokazywać w kościele. Jako spowiednik z blisko 45-letnim stażem kapłańskim widzę, że ludzie z coraz większym szacunkiem odnoszą się do życia. A kiedy widzą, że można swoją modlitwą wyjść poza własny egoizm i uratować w ten sposób jakieś istnienie, coraz chętniej się w nią włączają – mówi ks. Zenon Majcher, proboszcz parafii Narodzenia Pańskiego na Pradze.

– Tegoroczny program duszpasterski stwarza okazję, aby duchową adopcję wprowadzić do każdej parafii – zachęca ks. Tadeusz Bożełko.

tg

■ R E K L A M A ■

BEZPŁATNE BADANIA SŁUCHU

AUDIO MED

NAJWIĘKSZY WYBÓR

od 1998 r.

APARATÓW SŁUCHOWYCH W WARSZAWIE

**Aparat słuchowy może być ładny.
Wypróbuj niewidoczny aparat Brite z pilotem.**

Refundacje NFZ, atrakcyjne raty

Praga	ul. Targowa 69/71 (obok poczty naprzeciwko Carrefoura) tel. (022) / 670-29-26, 618-83-60
Bródno	ul. Wyszogrodzka 1 (róg Rembielińskiej), tel. (022) / 674-66-06, 674-19-02
Żoliborz	ul. Elbląska 67 (róg Broniewskiego naprzeciwko Galerii Żoliborz, wejście z tyłu budynku), tel. (022) 663-39-23, kom. 0 516-164-815
Centrum	ul. Oleandrow 5 (między Polną a Marszałkowską, naprzeciwko szpitala na Litewskiej), tel. (022) 825-35-82, kom. 0 509-554-661
Mokotów	ul. Puławska 108/112 (w pobliżu ul. Małczewskiego, sklep SPRZĘTU REHABILITACYJNEGO), tel. (022) 646 80 00, kom. 0 516-044-714
Służew	Centrum Handlowe Land (przystanek Metro Służew) i piętro paw. 161 ul. Walbrzyska 11, tel. (022) / 549-91-02, 549-91-03, kom. 0 512-156-018
Ochota	ul. Grójecka 19/25 (róg Niemcewicz) tel./fax (022) 658-43-77, kom. 0 509-959-356

Więcej niż album

Ekumenicznie o ikonie

Czterystustronicowy, złożony **album „Ikony w Polsce. Od średniowiecza do współczesności”, autorstwa ks. prof. Michała Janochy**, zaprezentowano 26 listopada w Muzeum Narodowym w Warszawie. To kompendium wiedzy i ponad trzysta reprodukcji ikon znanych, czczonych, ale też tych pokazywanych po raz pierwszy, zniszczonych, zdawałoby się, mało artystycznych.

Sala Muzeum Narodowego była pełna, gdy Chór Prawosławnego Seminarium Duchownego w Warszawie rozpoczął śpiewem prezentację albumu. Na promocję przybyli wyznawcy prawosławia, grekokatolicy i katolicy. Podziękowania ks. Janosze składali: prawosławny biskup siemiatycki Jerzy i rektor prawosławnego seminarium ks. dr Jerzy Teofiluk.

– Traktowanie ikon tylko jako dzieł sztuki, mających zaspokoić gust estetyczny, to za mało – mówił w czasie prezentacji ks. Teofiluk. – Ikona to bogactwo duchowe, większe niż poziom artystyczny. Ikona ma wyrażać zwycięstwo ducha nad materią. Cechuje ją wyjątkowy realizm, ale jest to realizm świata przemienionego, duchowego.

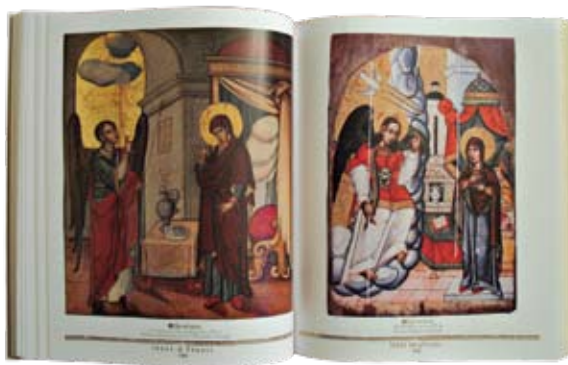
Ks. prof. Michał Janocha, historyk sztuki Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, zaznaczył, że w albumie zamieścił nie tylko ikony z wyższej półki.

– Chciałem pokazać całą różnorodność – mówił autor. – Niektóre ikony należą do twórczości ludowej i nie podlegają kanonom przyjętym w Kościele wschodnim, ale mają w sobie swoistą głębię.

Album, który ukazał się nakładem Wydawnictwa Arkady, jest podzielony na dwie części. Z pierwszej dowiemy się, kto namalował pierwszą ikonę, jaka jest jej historia i teologia oraz o tym, czym różnią się ikony ukraińskie i białoruskie od rosyjskich. I chociaż książkę pisał znawca ikonografii, teolog i profesor historii sztuki, z łaskawością i zacięciem przeczyta ją także laik. Książkę profesor porcję solidnej wiedzy historycznej i teologicznej przeplata ciekawostkami, a w dalszej części nawet barwnymi opowieściami. Można na przykład przeczytać o miejscowości, gdzie niecałe dwa wieki temu działało 350 „fabryk” ikon, a wszyscy mieszkańcy byli zatrudnieni przy ich tworzeniu. Z rozdziału poświęconego ikonom współczesnym można dowiedzieć się, gdzie obecnie w Polsce najlepiej uczy się pisania ikon.

Druga część, zdecydowanie obszerniejsza, zawiera galerię podzieloną tematycznie. Znajdziemy więc kolejno ikony ukazujące Tróję Świętą, Chrystusa, Maryję, sceny ewangeliczne i świętych oraz ikony symboliczno-allegoryczne. Każdy temat jest poprzedzony obszernym wstępem. Całostronico-

we reprodukcje posiadają oprócz nazwy ikony jej wymiary, rok powstania, autora (jeśli jest znany) oraz miejsce, gdzie się znajduje. W albumie znalazły się ikony pochodzące z 24 muzeów, ponad 40 świątyń prawosławnych, unickich i rzymskokatolickich oraz kilku kolekcji prywatnych. Wśród nich są: stacje Drogi Krzyżowej

z kościoła w Wesołej, namalowane przez Jerzego Nowosielskiego, wizerunek św. Andrzeja Apostoła z kościoła środowisk twórczych w Warszawie i Matka Boska Sulejowska z kościoła parafialnego w Sulejówku. W albumie znalazła się też niewielka, XVII-wieczna ikona przedstawiająca chrzest Jezusa z warszawskiego monasteru bazylianów oraz jeszcze starsza od niej Matka Boska Tychwińska z kościoła sióstr wizytek przy Krakowskim Przedmieściu. Wśród współczesnych ikon znalazły się trzy autorstwa Mariusza Środonia („Boże Narodzenie”, „Chrystus Miłosierny”, „Św. Faustyna”), napisane dla kościoła parafialnego w Międzyzlesiu. Jednym z najnowszych dzieł jest powstała zaledwie dwa lata temu ikona świętego prawosławnego Grzegorza Peradze, która znajduje się w kaplicy polskokatolickiej Miłosierdzia Bożego w Warszawie.

Grafika albumu nawiązuje do układu i kolorystyki ikon. Jej autorem jest prof. Maciej Buszewicz z warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, który, jak sam przyznał w czasie promocji, ma w domu tylko jedną ikonę, kupioną przed laty na pchlim targu. Album ma złożony grzbiet i złączenia wewnątrz. Na okładce widnieje reprodukcja V-wiecznej ikony świętych Kosmy i Damiana.

W ostatnich dniach listopada i na początku grudnia wydawnictwo Arkady organizuje spotkania promocyjne albumu w innych miastach Polski. W Warszawie z ks. Janochą będzie okazja spotkać się jeszcze 10 grudnia o godz. 20.00 w kluboksięgarni „Czuły Barbańczyca”, przy ul. Dobrej 21.

Joanna Jureczko-Wilk

ZDJEŃCJA JOANNA JURECZKO-WILK

Na spotkanie w Muzeum Narodowym przybyli chrześcijanie różnych wyznań

PONIŻEJ Na stronach albumu zamieszczono ponad trzysta reprodukcji ikon

Wystawa przy Chmielnej

Święci z plakatów

W Galerii Serenissima można oglądać malarstwo Linasa Domarackasa, artysty z Litwy, który prezentuje swój cykl „Święci patroni”.

Ta nieduża wystawa w klubo-księgarni przy ul. Chmielnej zasługuje na uwagę. Zgromadzone na niej obrazy przedstawiają świętych jakby rodem z ikon Rublowa. Jednocześnie ich twórca próbuje poszukiwać rozwiązań znanych ze sztuki plakatu – chce szybko i

Świętość w ujęciu Linasa Domarackasa

jasno zakomunikować odbiorcy, czym jest świętość.

Domarackas zastanawia się na płótnie, jak przybliżyć nam transcendencję, jak sprowadzić świętych do naszego świata. A jednocześnie kolorystyką, grubymi konturami, którymi zaznaczone są przedstawione postacie, podkreśla, że są jednak nie z tego świata. Malarz urodził się w Szawle na Litwie. Do Polski przyjechał w listopadzie 1990 roku i jest z nią związany, ponieważ tutaj się ożenił. Studiował na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Od 2007 r. należy do Polskiego Związku Artystów Plastyków.

Barbara Gruszka-Zych

Nadzieja w niespokojnym świecie

Rekolekcje „Niezawodna nadzieja w niespokojnym świecie” odbędą się w Centrum Duchowości Świeckich w sanktuarium Matki Bożej Łaskawej (ul. Świętojańska 10). Poprowadzi je o. Krzysztof Ołdakowski SJ, rektor Kolegium Księżych Jezuitów w Warszawie. Początek spotkań o godz. 16.30 oraz 20.20.

Chorał w Zalesiu

W kościele św. Huberta w Zalesiu Górnym w każdą niedzielę Adwentu w czasie Mszy św. o godz. 9.00, będzie można słuchać chorału gregoriańskiego.

Akademickie

Rekolekcje akademickie rozpoczną się w kościele św. Anny (przy Krakowskim Przedmieściu), 14 grudnia, naukami w czasie wszystkich Mszy św. Rekolekcje poprowadzi ks. M. Sarbinowski SDB. Potrwają one do 17 grudnia. W dni powszednie nauki

rekolekcyjne głoszone będą o godz. 10.00 i 18.00.

Dla młodzieży i dorosłych

Ks. J. Dądela poprowadzi rekolekcje dla młodzieży od 10 do 12 grudnia w dolnym kościele bazyliki Świętego Krzyża, przy Krakowskim Przedmieściu 3. Początek spotkań o godz. 17.00. Rekolekcje dla dorosłych rozpoczną się 14 grudnia i potrwają do 17 grudnia. Spotkania o godz. 9.00 i 18.00.

Rekolekcje u dolorystów

Bracia doloryści z Józefowa zapraszają młodzież na rekolekcje adwentowe od 12 do 14 grudnia. Zapisy: tel. (022) 789 29 10, e-mail: powolania@gmail.com.

Modlitwa psalmami

„Tęsknota i oczekiwanie w psalmach” to tytuł rekolekcji organizowanych od 19 do 21 grudnia w Mariańskim Domu Rekolekcyjnym w Sulejówku (ul. Mariańska 9). Zapisy: tel. (022)

Adwentowe spotkania

783 15 00, e-mail: mdr@marianie.pl.

W duchowości ignacjańskiej

Rekolekcje „Jerycho”, oparte na duchowości ignacjańskiej, organizuje od 27 grudnia do 2 stycznia wspólnota Chemin Neuf. Zapisy: tel. (022) 844 93 13, e-mail: mlodzi@chemin-neuf.pl.

Nauczyciele przedświątecznie

8 grudnia w sanktuarium Matki Bożej Nauczycielki Młodzieży, przy ul. Gwintowej 3 w Warszawie, odbędzie się przedświąteczne spotkanie środowisk edukacyjnych. O godz. 12.00 abp Kazimierz Nycz odprawi Mszę św. dla nauczycieli i innych pracowników oświaty, a także poświęci wigilijne opłatki i symbolicznie przekazuje je na ręce przedstawicieli MEN, kuratorium, szkół i placówek wychowawczych.

Kiermasz szopek

Od 8 grudnia w Księgarni na Miodowej (ul. Miodowa 17/19)

będzie trwał kiermasz szopek bożonarodzeniowych. Wzorem lat ubiegłych, będzie można kupić szopki na przykład krakowskie, z wosku, drewna, papieru, srebra lub bursztynu. Będzie można też kupić poszczególne figurki. Kiermasz potrwa do 6 stycznia. Księgarnia jest czynna w dni powszednie od 9.00 do 18.00, a w soboty od 9.00 do 15.00. ■

Dzieci w Adwencie chętnie przygotowują bożonarodzeniowe szopki. Te profesjonalne można obejrzeć i kupić w Księgarni na Miodowej

WARSZAWA.

Od 6 grudnia istnieje w Warszawie „Okno życia” – miejsce, gdzie matka w ekstremalnie trudnej życiowej sytuacji będzie mogła bezpiecznie pozostawić dziecko. Czy inicjatywa się sprawdzi? **Czy niechciane noworodki zamiast na śmietnik, trafiają do Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi?**

tekst i zdjęcia

AGATA PUŚCİKOWSKA

apuscikowska@goscnieдельник.pl

Statystyki są nieubłagane: co roku w Warszawie i jej okolicach znajdowanych jest kilka porzuconych noworodków. W całej Polsce kilkadziesiąt niemowląt znajdowanych jest przy drogach, w lasach, na śmietnikach czy w piwnicach. Większość porzuconych dzieci nie żyje. Winne są alkohol, narkotyki, przymuszenie i agresja ze strony partnera, szok poporodowy czy całkowita niedojrzałość matki. Bieda, o ile nie idzie w parze z dysfunkcjami środowiskowymi, psychicznymi, nie prowadzi matki na śmietniko.

Kraków – nazaretanki

Warszawskie „Okno życia” nie jest jedyne w Polsce. W całym kraju jest ich kilka. Najbardziej znane działa od marca 2006 r. w Krakowie. Prowadzą je siostry

nazaretanki. Krakowskie okno otwiera się od zewnątrz. W środku jest miejsce na dziecko: włożone niemowlę uruchamia dyskretnie system powiadamiający siostry. A zakonnice czuwają całą dobę: nie wiadomo, kiedy specjalnie zamontowane czujniki zareagują. Do tej pory pozostawiono u zakonnic dziewięć dzieci: pięć dziewczynek i czterech chłopców. Ostatnie dziecko trafiło do krakowskich nazaretanek pod koniec października. Siostry nazwały (tymczasowo) dziewczynkę Franciszka – na cześć swojej założycielki bł. Franciszki Siedliskiej. Wcześniej, 12 października, również ktoś podrzucił noworodka. To wydarzenie wyjątkowo wzruszyło zakonnice: tego dnia obchodzono Dzień Papieski, a właśnie słowa Ojca Świętego na temat obrony życia były drogowskazem dla twórców „Okna”. Herb Jana Pawła II jest zresztą umieszczony na krakowskim oknie.

– Gdy trafia do nas dziecko, zazwyczaj je przebieramy, przewijamy – opowiada siostra Cherubina. – Czasem jest tylko zawinięte w kocyk, innym razem – całkowicie ubrane. Jedne dzieci płaczą, inne śpią, jeszcze inne są takie spokojne... Nie karmimy dzieci, bo nam nie wolno: nie wiadomo przecież, w jakim są stanie zdrowia ani czy podany pokarm im nie zaszkodzi. Szybko dzwoniemy na pogotowie, a zanim przyjedzie karetka, wkładamy dziecko do podarowanego nam inkubatora. Przyjeżdża karetka i zawozi dziecko do szpitala, gdzie noworodek jest kompleksowo badany przez neonatologów. Zwykle zostaje na oddziale kilka dni. Siostry przez ten czas odwiedzają swojego małego podopiecznego: tulą dziecko, dowiadują się o jego zdrowie, mówią do niemowlęcia.

– Biorę je na ręce, żeby od początku czuło się kochane. Ono nie wie, że nie jestem jego matką. Czuje się bezpiecznie – opowiada siostra Cherubina. Gdy wiadomo już, co dalej z noworodkiem, że np. jest zdrowy i trafi do ośrodka

opiekuńczego, rola sióstr się kończy.

– Modlimy się wtedy za dziecko, ale już nie mamy z nim kontaktu. Nasz podopieczny trafia w końcu do nowych rodziców, dostaje imię i nazwisko. Jest już ich dzieckiem, często bardzo długo wyczekiwany.

Warszawa – franciszkanki

W Warszawie „Oknem życia” opiekują się Siostry Franciszkanek Rodziny Maryi. W ich domu, przy ul. Hożej 53, przygotowano okno. W charakterystyczny, ceglany mur została wbudowana szyba, otwierana od ulicy. Podobnie jak u krakowskich nazaretanek, włożenie dziecka przez okno uruchamia system powiadamiający siostry. – Miejsce jest dyskretnie. Nie ma kamer, nikt nie obserwuje

Tu powstaje „Okno życia”. Będzie działać dzięki współpracy warszawskiej kurii, Caritas, Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, szpitala przy Madalińskiego

tęgo, co się dzieje na ulicy. Kobieta, która jest w sytuacji bez wyjścia, może po prostu, idąc ulicą, włożyć dziecko i... pójść dalej – mówi siostra Krystyna Roszkowska. Gdy rzeczywiście ktoś podrzuci dziecko, siostry zadzwonią po pogotowie. Karetka dostosowana do transportu noworodków przewiezie malucha do szpitala im. św. Rodziny przy ul. Madalińskiego. – Przebadamy dziecko jak każdego urodzonego u nas noworodka – mówi dyrektor szpitala prof. Bogdan Chazan. – Zostanie na obserwacji tak długo, jak będzie to potrzebne. – Będziemy musieli powiadomić policję o znalezieniu dziecka – mówi pielęgniarka oddziałowa noworodków Hanna Kulczycka. – Przecież trzeba sprawdzić, czy nie jest ofiarą kradzieży: mogła je na przykład

O życia

JAKUB SZYMCHUK

podrzucić nie matka, ale osoba, która je matce odebrała. Gwoli ścisłości: od kilku lat w Warszawie istnieją „kołyski życia”. Pierwsza – przy szpitalu położniczo-ginekologicznym przy ul. Karowej, druga – właśnie w szpitalu przy Madalińskiego. Jak do tej pory do kołyski nie podrzucano dzieci. Być może dlatego, że są ustawione w miejscach dość widocznych: przy ruchliwej ulicy i w holu szpitalnym. – Niedługo naszą kołyskę

przeniesiemy w dyskretniejsze miejsce – zaznacza Kulczycka.

Kontrowersje

Przykład Krakowa pokazał, że część matek korzysta z możliwości, jakie daje „Okno życia”. Jednocześnie, mimo zainstalowanego okna, na terenie Krakowa nadal znajdowane są martwe noworodki (np. w 2007 r. w Małopolsce znaleziono siedem martwych porzuconych niemowląt). Przeciwnicy „Okna

życia” twierdzą więc, że inicjatywa jest nieskuteczna, a może być wręcz... szkodliwa. Przypominają, że gdy dziecko jest podrzucone, jego sytuacja komplikuje się. Jest dzieckiem NN – czyli nie można go zarejestrować, nie ma nadanego PESEL-u. Trafia najczęściej do domu dziecka. Proces nadawania dziecku tożsamości, poszukiwanie matki przez policję, sprawa w prokuraturze (zwykle umarzana po jakimś czasie) trwają najkrócej 5-6 miesięcy. Tymczasem proces adopcyjny dziecka pozostawionego przez matkę, która rzekła się praw, jest bardzo prosty i trwa tylko 6 tygodni. – Matka, która oddała dziecko w szpitalu, może przez 6 tygodni zmienić zdanie. Matka, która podrzuciła dziecko, nie może cofnąć swojej decyzji – mówi Zofia Dłutek, dyrektor Katolickiego Ośrodka Adopcyjnego na ul. Grochowskiej. – Gdyby nawet zgłosiła się na policję, proces przywracania jej praw do dziecka NN byłby długi i skomplikowany. Dodatkowo dziecko podrzucone nie pozna nigdy swoich korzeni. Przeciwnicy „Okna życia” boją się też ewentualnych nadużyć: nie wiadomo, czy matka podrzuci dziecko z własnej woli, czy zrobi to za nią osoba trzecia. – Może zdarzyć się i tak, że kobieta zachęcona możliwością, jaką daje „Okno”, urodzi w domu, źle zabezpieczy dziecko pępowinę i dziecko umrze – mówi dyrektor Dłutek. – Być może „Okno” jest jakąś alternatywą: jeśli kobieta planuje podrzucić na śmietnik, to lepiej niech zanieśie je do sióstr. Ale zaręczam, kobiety w dramatycznych sytuacjach życiowych nie planują...

Według Dłutek, ważne jest więc informowanie wszelkich środowisk, że pozostawienie dziecka w szpitalu jest proste. – Powtarzajmy, gdzie się da, że oddanie dziecka do adopcji wymaga

jednego podpisu w szpitalu, a potem jednego odwiedzenia sądu rodzinnego – proponuje Dłutek.

Odpowiadając na obawy przeciwników „Okna”, ks. Tadeusz Bożeńko, dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Rodzin, mówi: – „Okno życia” nie jest wyjściem idealnym. Jest jednak potrzebną społecznie alternatywą. Daje dziecku szansę na przeżycie! Owszem, istnieje możliwość pozostawienia dziecka w szpitalu, zgłoszenia się do ośrodków adopcyjnych, w tym katolickich. To podstawowa droga. Jednak doświadczenie pokazuje, że nie wszystkie potrzebujące kobiety z niej skorzystają. Z informacją o oknie chcemy dotrzeć np. do nielegalnych emigrantów, bo przecież takie kobiety, choćby ze strachu przed deportacją, nie wybiorą się do ośrodka adopcyjnego

Ks. Bożeńko zaznacza też, że ciężarnym kobietom, które potrzebują pomocy materialnej czy choćby dachu nad głową, Kościół proponuje domy samotnych matek. W takich domach, choćby w podwarszawskich Chyliczkach, rodzi się co roku kilkanaścioro dzieci. Zdecydowana większość matek otrzymujących pomoc zatrzymuje przy sobie dzieci. – O tych wszystkich możliwościach, które mają przyszłe matki, informujemy i będziemy informować. Ale kobiety muszą też wiedzieć o „Oknie życia” – mówi kapłan i dodaje: – Okno jest świadectwem, że każde życie jest ważne, że na każde dziecko czekają ludzie, którzy się nim zaopiekują i je pokochają. Okno jest symbolem otwarcia Kościoła na życie, a nie zachętą do porzucania dzieci.

Podobnego zdania jest s. Wanda Kmiecik, przełożona prowincji Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi: – Jeśli dzięki naszemu „Oknu” uratuje się chociaż jedno dziecko, to warto je otworzyć.

■ R E K L A M A ■

Podwieczór

Wydarzenia Osobowości Komentarze

od poniedziałku do piątku po godz. 17

Plus 94.5 FM
radio
JÓZEF
www.radiojosef.pl
Krystyna Gucewicz
Anna Maruszczyńska
Patrycja Michońska-Dynek
Rafał Geremek
Grzegorz Górny
Paweł Zuchniewicz

Prezent na Mikołaja

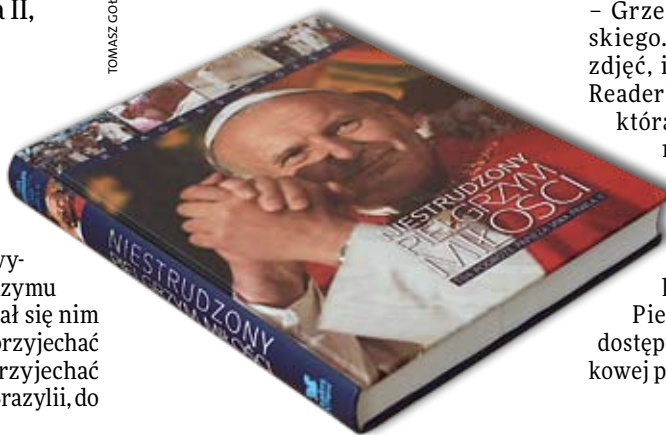
Księga Pielgrzyma

Jeśli jeszcze ktoś **miał wątpliwości** co do zasadniczego rysu pontyfikatu Jana Pawła II, teraz powinien je doszczętnie stracić.

Zapis 104 podróży Jana Pawła II szczerze wypełnia ponad pół tysiąca stron. Łącznie 543 dni i ponad milion kilometrów – tyle pielgrzymował Papież, który wyznał kiedyś, że zostając biskupem Rzymu w czasach wędrowców, sam musiał się nim stać. Wiedząc, że nie każdy może przyjechać do Watykanu, sam postanowił przyjechać „do każdego”: do dzielnic nędzy w Brazylii, do

rodzin w afrykańskim buszu, do więźniów i do niekatolików. Papieska odyseja rozpoczyna się w 1979 r. na Dominikanie i w Meksyku, a kończy w 2004 r. we Francji.

TOMASZ GOŁĄB

Pierwsza w Polsce pozycja tak obszernie traktująca charyzmat „Papieża w drodze” to zasługa jednych z najlepszych polskich „papieżologów” – Grzegorza Polaka i Bogumiła Łozińskiego. Książkę-album (zawiera tysiąc zdjęć, ilustracji i map) wydała oficyna Reader's Digest (www.readersdigest.pl), która ufundowała dla naszych Czytelników trzy egzemplarze książki. Rozlosujemy je wśród osób, które do 15 grudnia nadesłają na adres „Gościa Warszawskiego” (ul. Mokotowska 43, 00-551 Warszawa) kartkę pocztową z hasłem „Papież Pielgrzym”. Książka w cenie 119,96 zł dostępna jest również w sprzedaży wysyłkowej pod numerem telefonu: 022 519 77 77.

zaproszenia

Jubileusz na Zaciszu

7 grudnia parafia Świętej Rodziny na Zaciszu (ul. Rozwadowska 9/11) zaczyna przygotowywać się do jubileuszu 60-lecia. Od 7 do 10 grudnia trwać będą tam rekolekcje, a w ich trakcie 7 grudnia o godz. 19.00 z koncertem wystąpi chór Wojska Polskiego. **12 grudnia**, w dzień jubileuszu, po dziękczynnej Mszy św. o godz. 18.00 z koncertem wystąpi Eleni. **13 grudnia** o godz. 19.00 schola seminaryjna wykona Akatyst, czyli pieśń ku czci Matki Bożej. **14 grudnia**, po Mszy św. dla dzieci o godz. 10.30, w domu parafialnym rozpoczną się „Urodziny parafii”. O godz. 12.00 biskup pomocniczy praski Stanisław Kędziora zainicjuje centralne uroczystości jubileuszowe.

Konsekracja w Płudach

8 grudnia o godz. 18.00 biskup praski abp Henryk Hoser konsekruje świątynię w Płudach.

Czy Papież chciał zdobyć Kreml?

9 grudnia o godz. 18.00 w Domu Spotkań z Historią, przy ul. Karowej w Warszawie, odbędzie się spotkanie poświęcone relacjom między wschodnim i zachodnim chrześcijaństwem oraz wpływowi Jana

Pawła II na upadek komunizmu w ZSRR. Na te tematy dyskutować będą: reżyser Krzysztof Zanussi, historyk i dziennikarz „Gościa Niedzielnego” dr Andrzej Grajewski oraz Stanisław Ciosek, były ambasador RP w Moskwie.

Warsztaty wodzirejów

Rekolekcje i szkolenie dla osób zajmujących się prowadzeniem zabaw bezalkoholowych odbędą się w Domu Rekolekcyjno-Formacyjnym (Bielany, ul. Dewajtis 3) **od 12 do 14 grudnia**. Informacje i zapisy: biuro@wodzirej.eu.

Pielgrzymkowe czuwanie

W drugą sobotę każdego miesiąca w kościele paulinów, przy ul. Długiej 3, na wspólnym czuwaniu spotykają się grupy pielgrzymkowe Warszawskiej Pieszej Pielgrzymki, ale też inne osoby chcące modlić się, śpiewać i wspólnie spędzić czas. Czuwanie rozpoczyna się Apelem Jasnogórskim o godz. 21.00, zaś kończy ok. 5 nad ranem. O północy odprowadzana jest Msza św., a po niej jest przerwa na ciepłą herbatę i posiłek. Najbliższe czuwanie – **13 grudnia**.

Wieczór uwielbienia

Ruch Światło-Życie archidiecezji warszawskiej zaprasza **13 grudnia** na godz. 17.00

do sali widowiskowej kolegiaty św. Anny w Wilanowie na wieczór uwielbienia. Zaproszeni są członkowie Ruchu, ale także osoby spoza, które chcą razem modlić się i wielbić Boga.

Areopag na Freta

Kolejne spotkanie Areopagu odbędzie się **13 grudnia** o godz. 17.00 w sali przy kościele św. Jacka, ul. Freta 10, i będzie poświęcone nowym ruchom religijnym.

Żyj z pasją

Kolejne spotkanie Mistrzowskiej Akademii Miłości odbędzie się **10 i 11 grudnia** w godz. 18.30-21.30 i będzie poświęcone życiu z pasją. Gościem Miry Jankowskiej będzie Joanna Sałajczyk, konsultant kariery. Spotkania – jak zwykle: w Centrum Kultury „Dobre Miejsce”, przy ul. Dewajtis 3.

Warsztaty gospel

Warsztaty muzyczne, chóralne i taneczne pt. „Uwielbienie Boga w muzyce gospel” odbędą się **13 i 14 grudnia** w domu kultury „Świt”, przy ul. Wysokiego 11 w Warszawie. Instruktorami będą znani artyści z Wielkiej Brytanii. Koszt: 45 zł. Zapisy: info@newgospel.pl. Warsztaty zakończą się koncertem finałowym.